

glemt. Eller Diamant-Ørenringene og Armbaandet — hva? Og du husker vist ogsaa nok den Aften, da du blev saa svinetfuld af Champagne, at du ragede Tallerkener og Glas og hele Møget ned af Bordet med Benene, saa Cajus bagefter fik en Regning paa 125 Kroner for ituslaaet Service.“

„Nu skulde du hellere ta' og holde op, lille A B D . . . ellers faar du jo bare dit Krampeslag i Mellemgulvet,“ spottede Sangerinden med Armen om sin Vens Hals. Og næppe havde hun sagt det, før han virkelig blev standset af en slem Hikke og maatte sætte sig.

Men et Øjeblik efter røg han op igen, rakte sit Glas i Vejret og forkyndte, at Cajus var en Gentleman for Gud.

„Lad ham saa være Tyv og Tugthuslave i Menneskers Øjne! Jeg agter og ærer Cajus som en god Kammerat. Han var engang min Ven, og hvad der siden kom os imellem, kan det være lige meget med. Men de store Skurke derude . . . Folkets Blodsugere . . . de dekorerede Kæltringer og professionelle Stortyve . . .“

Han vilde trods sin Hikken fortsætte, men Fru Maja, der havde Plads ved Siden af ham, trak ham ved Skøderne ned paa Stolen. Frøken Susse havde søgt at overdøve ham med en Skraldelatter, og hendes tykke Ven sekunderede ved at mækre som en Ged. Ogsaa Jørgen Berg fandt det nu paa Tide at stoppe Munden paa ham af Hensyn til den fremmede Gæst. De kunde allesammen godt lide den brave gamle A B D, der gjorde de unge Kunstnere mange Tjenester ved sine smaa Notitser om dem i „Femte Juni“. Men naar han fik sine sentimentale Tilbagefald til Anarkist-Lyriken fra Anno 90, fandt de ham uudholdelig og standsede ham regelmæssigt med Hylen.

Under det Skænderi, som nu opstod, satte Komponisten sig hen i Sofaen hos Mads Vestrup, hvis Tilstedeværelse de andre efterhaanden næsten havde glemt. Han havde hele Tiden været ganske tavs; men bag Brillerne rørte sig de agtpaagivende Øjne.

Jørgen Berg havde for Vane at underholde Folk med sine personlige Anliggender. Han fortalte Mads Vestrup, hvad denne forøvrigt straks havde hørt paa hans Sprog, at han var Fynbo, født i Nyborgegnen. Sin kunstneriske Løbebane havde han begyndt